

Potrivit recurentului, Tribunalul nu poate anula sau reforma decizia decât dacă, la momentul la care a fost adoptată, aceasta era afectată de unul dintre motivele de anulare sau de reformare prevăzute la articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009. Tribunalul ar fi încălcat articolul 65 alineatul (2) din regulamentul menționat prin faptul că nu a respectat întinderea controlului său de legalitate, care trebuie să se limiteze la elementele de drept (inclusiv jurisprudența existentă la data adoptării deciziei) și de fapt prezentate camerei de recurs. Tribunalul nu ar fi stabilit că, în speță, camera de recurs ar fi săvârșit o eroare la momentul la care a adoptat decizia atacată. Tribunalul ar fi substituit aprecierea camerei de recurs cu propria apreciere, procedând la o analiză a Hotărârii Curții de Casație din Franța din 10 iulie 2012 cu privire la care camera de recurs nu ar fi putut să ia poziție.

În plus, Tribunalul ar fi denaturat Hotărârea Curții de Casație din Franța din 10 iulie 2012 prin faptul că a declarat că aceasta este „lipsită de orice ambiguitate cu privire la întinderea protecției acordate unei denumiri sociale și are vocație să fie aplicat în general” și prin faptul că a conferit acesteia o semnificație pe care nu ar avea-o în mod vădit în raport cu celelalte înscrisuri din dosar, în contextul articolului L 711-4 din Codul de proprietate intelectuală francez.

În sfârșit, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare prin faptul că a stabilit sectoarele de activitate ale societății Forge de Laguiole în lumina criteriilor specifice dreptului mărcilor. Tribunalul ar fi trebuit să determine sectoarele de activitate ale societății Forge de Laguiole prin raportare la destinația și la utilizarea produselor pe care le comercializează aceasta și nu numai din perspectiva criteriului referitor la natura produsului.

⁽¹⁾ JO L 78, p. 1

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 30 decembrie 2014 – James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited

(Cauza C-613/14)

(2015/C 096/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court, Irlanda

Părțile din procedura principală

Reclamantă: James Elliott Construction Limited

Pârâtă: Irish Asphalt Limited

Întrebările preliminare

- 1 (a) În cazul în care clauzele unui contract privat obligă o parte să furnizeze un produs fabricat conform unui standard național, adoptat în implementarea unui standard european elaborat în temeiul unui mandat acordat de Comisia Europeană în conformitate cu dispozițiile Directivei privind materialele de construcții (89/106/CEE) ⁽¹⁾, interpretarea standardului menționat este o problemă în privința căreia se poate solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe cu titlu preliminar în temeiul articolului 267 TFUE?
- (b) În cazul în care răspunsul la prima întrebare litera (a) este afirmativ, standardul EN13242:2002 impune ca respectarea sau încălcarea lui să fie dovedită numai prin încercări efectuate în conformitate cu standardele (care nu au fost elaborate în temeiul unui mandat) adoptate de CEN (*Comité Européen de Normalisation*) și menționate în standardul EN13242:2002, realizate la data fabricării și/sau furnizării, sau încălcarea standardului (și, în consecință, încălcarea contractului) poate fi dovedită prin încercări efectuate ulterior, dacă rezultatele acestor încercări probează în mod logic încălcarea standardului?
- 2 Atunci când este sesizată cu o acțiune de drept privat privind încălcarea unui contract în ceea ce privește un produs fabricat conform unui standard european elaborat în temeiul unui mandat acordat de Comisia Europeană în conformitate cu Directiva privind materialele de construcții, o instanță națională are obligația de a nu aplica dispozițiile dreptului național care implică cerințe în ceea ce privește caracterul vandabil și caracterul adecvat scopului sau calitatea, pentru motivul că fie cerințele prevăzute de lege, fie aplicarea lor creează standarde sau impun specificații sau cerințe tehnice care nu au fost notificate în conformitate cu dispozițiile Directivei privind standardele tehnice (98/34/CE) ⁽²⁾?

- 3 O instanță națională sesizată cu o acțiune privind încălcarea unui contract privat, pretins rezultată din încălcarea unei cerințe privind caracterul vandabil sau îndeplinirea condițiilor de utilizare (prevăzută în mod implicit într-un contract dintre părți de o dispoziție legală care nu a fost modificată de părți sau la care acestea nu au renunțat), referitoare la un produs fabricat în conformitate cu standardul EN13242:2002, are obligația de a prezuma că produsul este de calitate vandabilă și adecvat scopului său și, dacă răspunsul este afirmativ, o astfel de prezumție poate să fie înlăturată numai dacă se face dovada nerespectării standardului EN13242:2002 prin încercări efectuate în conformitate cu încercările și protocoalele menționate în standardul EN13242:2002, realizate la data furnizării produsului?
- 4 În cazul în care răspunsurile la prima întrebare litera (a) și la a treia întrebare sunt afirmative, se prevede prin standardul EN13242:2002 sau în temeiul acestuia o limită pentru conținutul total de sulfură din agregate, astfel încât respectarea acestei limite să fie obligatorie, printre altele, pentru a se prezuma existența caracterului vandabil și îndeplinirea condițiilor de utilizare?
- 5 În cazul în care răspunsurile la prima întrebare litera (a) și la a treia întrebare sunt ambele afirmative, este necesară dovada că produsul purta marcajul „CE” pentru a se putea invoca prezumția instituită în anexa ZA la standardul EN13242:2002 și/sau la articolul 4 din Directiva privind materialele de construcții (89/106/CEE)?

⁽¹⁾ Directiva 89/106/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la materialele de construcții (JO L 40, p. 12, Ediție specială, 13/vol. 9, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 31 decembrie 2014 –
Atanas Ognyanov/Sofiyska gradska prokuratura**

(Cauza C-614/14)

(2015/C 096/08)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski gradski sad

Părțile din procedura principală

Persoana condamnată: Atanas Ognyanov

Altă parte în procedură: Sofiyska gradska prokuratura

Întrebările preliminare

- 1) Reprezintă o încălcare a dreptului Uniunii (articolul 267 al doilea paragraf TFUE coroborat cu articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții, articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene sau alte dispoziții aplicabile) aspectul că, după adoptarea deciziei preliminare, instanța de trimitere continuă procedura și pronunță o decizie, fără a se autorecuza; motivul de recuzare ar fi faptul că în cererea de decizie preliminară, instanța de trimitere formulează o opinie provizorie asupra fondului cauzei (considerând că s-a stabilit o anumită situație de fapt și că se aplică o anumită normă juridică)?

Întrebarea preliminară se adresează prezumându-se că, în cadrul stabilirii situației de fapt și a dreptului aplicabil în scopul trimiterii preliminare, s-au respectat toate dispozițiile de drept procedural cu privire la protecția dreptului părților implicate de a prezenta probe și de a pleda în fața instanței.